

UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 17. april 2016

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget til
udenrigsministeren af 21. marts 2016.
URU alm. del – spørgsmål 170.

URU alm. del spørgsmål 170:

Vil ministeren redegøre for, henholdsvis hvilke initiativer regeringen har taget, og hvilke initiativer regeringen påtænker at tage for at styrke det internationale arbejde for religionsfrihed og beskyttelse af religiøse minoriteter – jf. regeringsgrundlagets ord om forfulgte kristne og artiklen i Kristeligt Dagblad den 8. september 2015 ”Udenrigsminister: Danmark skal helt frem i kampen for religionsfrihed”?

Svar:

Beskyttelse af menneskerettighederne er en prioritet i alle dele af dansk udenrigs- og udviklingspolitik og tilpasses løbende den globale udvikling. Danmark har i denne sammenhæng gennem en årrække gjort en omfattende indsats for fremme af religions- og trosfrihed i bred forstand. Udgangspunktet har været, at menneskerettighederne er universelle og handler om beskyttelse af det enkelte menneske uafhængigt af trosretning.

Den danske indsats udmøntes gennem tre spor: (i) det multilaterale/internationale spor; (ii) det bilaterale spor; og (iii) gennem udviklingsengagementet.

I det multilaterale/internationale spor er Danmark i FN aktivt engageret i at sætte sagen på dagsordenen, bl.a. gennem mandat til FN's Specialrapportør for religions- og trosfrihed. Jeg har i denne sammenhæng taget initiativ til at støtte det arbejde, som Specialrapportøren udfører, med tilføring af en rådgiver til hans kontor. EU er ligeledes en central aktør for fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed. Blandt andet er det EU-kredsen, der fremsætter og forhandler de tilbagevendende resolutioner om religions- og trosfrihed i FN's Generalforsamling og Menneskerettighedsråd.

Herudover arbejder regeringen mere generelt med beskyttelse af civilbefolkninger, herunder religiøse mindretal, mod alvorlige overgreb – blandt andet gennem udvikling af beskyttelsesnormen Responsibility to Protect. Dette sker dels gennem internationale netværk til fremme af Responsibility to Protect, dels gennem samarbejde med andre like-mindede lande, herunder særligt USA, Nederlandene og Australien. Senest har Danmark eksempelvis sammen med USA afholdt et seminar om integration af beskyttelsesdagsordenen i udviklings samarbejdet, som havde til formål at belyse, hvordan alvorlige overgreb mod civilbefolkninger kan forebygges gennem bistandsindsatser. Danmark har endvidere i samarbejde med Nederlandene arbejdet for

at styrke fokus på beskyttelsesdagsordenen i EU, som netop har udpeget et focal point for Responsibility to Protect.

Beskyttelsen af civilbefolkninger mod alvorlige overgreb har også fokus i Danmarks militære indsatser, bl.a. Danmarks deltagelse i den internationale indsats mod ISIL i Irak, jf. senest forslag til folketingsbeslutning B 108 fremsat 29. marts 2016. ISIL's massive overgreb mod civile har også ramt religiøse minoriteter i Irak.

Jeg engagerer mig også personligt i internationale højniveaudrøftelser med henblik på at styrke det internationale samarbejde for at beskytte religiøse mindretal, senest ved deltagelse i en konference i Paris om ofre for etnisk og religiøst motiveret vold i Mellemøsten.

I det bilaterale spor tager jeg endvidere spørgsmålet op i min dialog med relevante kolleger, når det giver mening.

Fsva. Danmarks udviklingsengagement er der fortsat et godt samarbejde med bistands- og hjælpeorganisationer, der baserer deres arbejde på et religiøst grundlag. Udenrigsministeriet har eksempelvis indgået rammeaftaler med en række danske trosbaserede udviklingsorganisationer, der arbejder ud fra et kristent grundlag under forudsætning af principper om neutralitet og upartiskhed. De søger bl.a. at øge forståelsen for betydningen af religion i udviklingsarbejdet, herunder opbygge kapacitet til at arbejde i lokalsamfund, hvor religion spiller en stor rolle. Inter-religiøs dialog fremmes ligeledes inden for rammerne af Det Arabiske Initiativ.

Den humanitære bistand er, i overensstemmelse med de humanitære principper, ikke målrettet særskilte minoritetsgrupper. Dog kan det anføres, at forfulgte religiøse mindretal er en del af målgruppen for Danmarks omfattende humanitære og nærområdebistand i bl.a. Mellemøsten, i det omfang de i øvrigt opfylder kriterierne for at modtage humanitær og nærområdebistand. Regeringen monitorerer ikke eksplicit på religiøse tilhørsforhold i forbindelse med den humanitære bistand.